

Katowice, 14.04.2014r.

.....

.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art.14c i art.14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (*t.j. Dz.U. z 2012r. poz. 749 z późn.zm.*) oraz art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (*t.j. Dz.U. z 2012r. poz. 1282 z późn.zm.*)

postanawia

udzielić na wniosekz siedzibąinterpretacji indywidualnej w zakresie opłaty skarbowej uznając, iż złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa do podpisywania bankowych tytułów wykonawczych, który załączany jest, w celach dowodowych, do składanego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w postępowaniu sądowym nie podlega obowiązkowi zapłaty opłaty skarbowej.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 10.02.2014r. (*data wpływu 17.02.2014r.*)

..... zwróciła się do Prezydenta Miasta Katowice z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie ustalenia „czy (...) istnieje obowiązek uiszczenia na rzecz właściwego urzędu gminy lub miasta opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego pracownikowi banku do podpisywania B.T.E.” tj. bankowych tytułów egzekucyjnych. Wnioskodawca zaznaczył, iż „pełnomocnictwo to, celem wykazania, iż osoba faktycznie podpisująca B.T.E. jest umocowana do jego podpisania, musi zostać załączone do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności obok takich dokumentów, jak B.T.E., odpis pełnomocnictwa dla adwokata reprezentującego Bank w powyższym postępowaniu oraz odpis z KRS Banku”.

Z uwagi na fakt, iż w powoływanym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej nie złożyła oświadczenia, że elementy stanu faktycznego objętego przedmiotowym wnioskiem w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu Organu podatkowego lub Organu Kontroli Skarbowej - tutejszy Organ podatkowy wezwał Wnioskodawcę pismem z dnia 06.03.2014r. znak: o uzupełnienia ww. braku formalnego wniosku. W odpowiedzi na ww. wezwanie Wnioskodawca pismem z dnia 14.03.2014r. (*data wpływu 18.03.2014r.*) oświadczył, iż elementy stanu faktycznego objętego przedmiotowym wnioskiem w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz oświadczył, iż zagadnienie będące przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu nie zostały rozstrzygnięte co do istoty w decyzji lub postanowieniu Organu podatkowego lub Organu Kontroli Skarbowej.

Wnioskodawca w sposób wyczerpujący przedstawił stan faktyczny, z którego wynika, iż „zgodnie z postanowieniami art. 95 ust. 1 oraz art. 96 ust. 1 i 2 Prawa bankowego, banki mogą wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne (B.T.E.) (...)”, które są dokumentami stwierdzającymi istnienie zobowiązania dłużnika oraz wymagalność tego zobowiązania. Jednocześnie Wnioskodawca wyjaśnił, iż „przyznanie bankom uprawnienia do wystawiania B.T.E. stanowi przejaw szczególnego uprzywilejowania instytucji bankowych, polegającego na przyznaniu uprawnienia do wystawiania tytułów egzekucyjnych w rozumieniu art. 777 kodeksu postępowania cywilnego. Tytuł egzekucyjny opatrzony klauzulą wykonalności (tytuł wykonawczy) stanowi podstawę do wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego (art. 776 ustawy - Kodeks postępowania cywilnego /t.j. Dz.U. z 2014r. poz. 101/).”

Wnioskodawca w ww. piśmie zaznaczył, iż „(...) bank wydaje B.T.E. w ramach wewnętrznych procedur bankowych (...)”, co powoduje, iż B.T.E. jest „(...) dokumentem prywatnym, korzystającym jednak w pewnym zakresie z walorów dokumentu urzędowego, stanowiącego podstawę do wszczęcia postępowania klauzulowego”. Jak wynika z pisma Wnioskodawcy „B.T.E. podpisywane są przez pracowników Banku, których umocowanie przed sądem nie wynika wprost z treści załączonego odpisu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego”, a zostało udzielone przez osobę ujawnioną w Krajowym Rejestrze Sądowym, jako pełnomocnictwo rodzajowe, które jest „(...) załączone do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności obok takich dokumentów, jak B.T.E., odpis pełnomocnictwa dla adwokata reprezentującego Bank w powyższym postępowaniu oraz odpis z KRS Banku” w celach dowodowych.

W złożonym piśmie z dnia 10.02.2014r.w sposób wyczerpujący wskazała własne stanowisko w sprawie stwierdzając, iż „(...) pełnomocnictwo udzielone pracownikowi banku nie stanowi pełnomocnictwa procesowego (...), którego złożenie podlega opłacie skarbowej zgodnie z art. 1 ww. ustawy o opłacie skarbowej, zatem jak wyjaśnia Wnioskodawca, „(...) oznacza to brak konieczności każdorazowego uiszczania opłaty skarbowej od tego pełnomocnictwa”. Ponadto „opłaty od pełnomocnictwa udzielanego pracownikowi banku uiszczać nie należy również wobec faktu, iż pełnomocnictwo powyższe nie jest pełnomocnictwem złożonym w danej sprawie, a dołączane jest jedynie do wniosku dla celów dowodowych”, zatem pełnomocnictwo to jest dokumentem wewnętrznym banku, „(...) związanym z jego strukturą organizacyjną, a nie dokumentem upoważniającym do występowania w imieniu banku wobec sądu”.

Na dowód poparcia własnego stanowiska w sprawie Wnioskodawca wskazał, iż „interpretacja ta znajduje uzasadnienie w tezach orzeczeń sądów administracyjnych, np. w wyrokach WSA w Rzeszowie z dnia 03.07.2008r. (I SA/Rz 341/08) i WSA w Warszawie z dnia 28.03.2008r. (III SA/Wa 2020/07) czytamy m.in., że opłacie skarbowej podlega złożenie przed określonym organem dokumentu pełnomocnictwa lub prokury (lub ich odpisów, wypisów czy kopii), wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika czy prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przed tymi organami.”

Do złożonego pisma Wnioskodawca załączył potwierdzenie wykonanej operacji tj. polecenia przelewu tytułem opłaty od wniosku o interpretację podatkową (dotyczy B.T.E.) w wysokości 40,00zł.

Mając na względzie przedstawiony stan faktyczny oraz zaprezentowane przez Wnioskodawcę własne stanowisko w sprawie, podstawową kwestią, w ocenie tutejszego Organu, było przeanalizowanie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 1282 z późn.zm.), która zawiera szereg unormowań odnoszących się do obowiązku zapłaty tej opłaty.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ww. ustawy o opłacie skarbowej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży na osobie fizycznej, osobie prawnej, jednostce organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, jeżeli skutek dokonanego przez nie zgłoszenia lub na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), a w przypadku złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym - na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

Z zapisów w art. 1 ust. 1 pkt 2 cytowanej ustawy o opłacie skarbowej wynika, iż opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Przy czym w tym miejscu wskazać należy, że powołany art. 1 stanowi zamknięty katalog zdarzeń warunkujących powstanie obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

Jednocześnie art. 6 ust. 1 pkt 4 cytowanej ustawy o opłacie skarbowej wskazuje, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej.

A zatem spośród dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, obowiązkiem uiszczenia opłaty skarbowej objęto wyłącznie te, które składane są w sprawach z zakresu administracji publicznej i w postępowaniu sądowym. Powyższe wynika z faktu, iż tylko w tych przypadkach złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury związane jest z działaniem organu administracji publicznej oraz podmiotu innego niż organ administracji publicznej wykonującego zadania z zakresu

administracji publicznej lub sądu, jak również istnieje praktyczna możliwość wyegzekwowania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej z tego tytułu. Samo ustanowienie pełnomocnika nie skutkuje powstaniem obowiązku w zakresie opłaty skarbowej. Obowiązek ten nie dotyczy stosunku pełnomocnictwa, a odnosi się do złożenia dokumentu pełnomocnictwa w konkretnej sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Przy czym wskazać należy, iż sprawy z zakresu administracji publicznej są to sprawy toczące się przed organami administracyjnymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (*t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 267 z późn.zm.*), na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (*t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 749 z późn.zm.*), w tym postępowania przed organami celnymi, natomiast postępowanie sądowe to wszelkie postępowania toczące się przed sądami, czy to powszechnymi, czy to administracyjnymi.

Powyższe potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008r., sygn. akt: I SA/GI 192/08, zgodnie z którym „użyte w ustawie określenia: „złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (...) w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym” wskazują, że dla powstania obowiązku podatkowego znaczenie ma to, w jakiej sprawie pełnomocnictwo jest udzielone i sam fakt jego złożenia w związku z określonym postępowaniem, a nie podmiot, któremu się je składa”.

Dodatkowo stwierdzić należy, iż ustawodawca nie wskazuje na rodzaje pełnomocnictw, których złożenie podlega opłacie skarbowej, a jedynie uzależnia obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od złożenia pełnomocnictwa w sprawach z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym lub w podmiocie innym, iż organ administracji rządowej i samorządowej.

W przedstawionej przez sprawie B.T.E., jako dokumenty stwierdzające istnienie zobowiązania dłużnika oraz wymagalność tego zobowiązania, stanowiące podstawę do wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego, są dokumentami wewnętrznymi banku i związane są z jego strukturą organizacyjną. Przedmiotowe tytuły wykonawcze są podpisywane przez pracowników banku na podstawie pełnomocnictwa, udzielonego przez osobę wymienioną w Krajowym Rejestrze Sądowym banku. Pełnomocnictwo to jest załączane do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, w celu wykazania, iż osoba faktycznie podpisująca bankowe tytuły wykonawcze jest umocowana do jego podpisania. Ponadto, składane są inne dokumenty, w tym między innymi bankowe tytuły wykonawcze i odpis pełnomocnictwa dla adwokata reprezentującego bank w postępowaniu sądowym oraz odpis z Krajowego Rejestru Sądowego banku. Z powyższego wynika, iż dokumentem podlegającym opłacie skarbowej będzie wyłącznie pełnomocnictwo do reprezentowania banku, a pracownik, któremu udzielono pełnomocnictwa do podpisywania B.T.E. w imieniu osób upoważnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym, nie przedkłada sądowi swojego pełnomocnictwa do reprezentowania banku w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności, gdyż pełnomocnictwo do reprezentowania banku w postępowaniu sądowym mają radcowie prawni lub adwokaci umocowani do tych czynności oddzielnie, i którzy wraz ze złożeniem pełnomocnictwa do reprezentowania banku w postępowaniu sądowym zobowiązani są uiścić opłatę skarbową. Tak więc dokument mocujący pracownika do złożenia podpisu pod B.T.E. jest dowodem w sprawie sądowej potwierdzającym, że tytuł został prawidłowo wystawiony. Pełnomocnictwo to jednak nie upoważnia pracownika do dokonywania czynności w imieniu banku w postępowaniu sądowym. Natomiast opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu do reprezentowania w postępowaniu sądowym o nadanie B.T.E. klauzuli wykonalności. Przedstawione stanowisko zostało ujęte w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 3 lipca 2008r., sygn. akt: I SA/Rz 341/08, zgodnie z którym „(...) opłacie skarbowej podlega złożenie przed określonym organem dokumentu pełnomocnictwa lub prokury (lub ich odpisów, wypisów czy kopii), wyłącznie w celu wykazania umocowania pełnomocnika czy prokurenta, którzy mają działać w danym postępowaniu przed tymi organami”.

W związku z powyższym, tutejszy Organ podziela stanowisko Wnioskodawcy, iż w przedstawionej sytuacji opłacie skarbowej nie podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa do podpisywania bankowych tytułów wykonawczych, który załączany jest, w celach dowodowych, do składanego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w postępowaniu sądowym, gdyż pełnomocnictwo to nie jest składane w sprawach z zakresu administracji publicznej i w postępowaniu sądowym jako dokument upoważniający do reprezentowania banku przed sądem w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności B.T.E.

W związku z powyższym, postanawia się jak w sentencji.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice, po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Katowice- w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa (*art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – j.t. Dz. U. z 2012r., poz. 270*).

Skargę do WSA wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (*art. 53 § 2 ww. ustawy*).

Do wiadomości:

- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej
- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej.....
- a/a.